

Puheenjohtajan tervehdys

Olemme startanneet varsin vauhdikkaasti toiminnan käyntiin kesälomien jälkeen. Tässä jäsenkirjeessä katsaus menneisiin ja tuleviin tapahtumiin, joissa mielestäni korostuu yhdessä tekemisen hauskuus, verkostoituminen sekä omalla panoksella vaikuttaminen niin omaan työuraan kuin naisten asemaan hyväntekeväisyyden muodossa.

Pienenä yhdistyksenä toiminnan laajuus ei valitettavasti ole suuri, mutta toivoisin naismetsänhoitajien yhdistyksen tarjoavan luontevan foorumin keskustella tasa-arvosta työelämässä. Loimun uraillassa virittelimme ajatuksia siitä, olisiko naisasialle tarvetta ja kiinnostusta Loimun naisten keskuudessa. Olisi mukavaa olla yhteistyössä eri jäsenyhdistysten kesken: onhan meitä naisia Loimussa enemmistö.

Hienoa yhteisvoimaa on nähtävissä tasa-arvoasiain neuvottelukunnan ja Naisjärjestöjen Keskusliiton 100 tasa-arvotekoa –hankkeessa. Sivulla <http://www.tasaarvo100.fi/100-tasa-arvotekoa/teot/> on esitelty eri yhteistyökumppanien konkreettisia tekoja tasa-arvon edistämiseksi, moninaisilla lähetysmistavoilla kuten Naiset jalkapallojohtajina-koulutusohjelma, Nollatoleranssi raskaussyrjinnälle-kampanja ja Sata rintaa taideteos Taiteiden yössä.

Marja Hilska-Aaltosen syysterveiset: Varttuneemmat naismetsänhoitajat Kaisaniemen kasvitieteellisessä puutarhassa 21.9.

Viiden naismetsänhoitajan joukko kokoontui torstaisena iltapäivänä Luomuksen (Luonnontieteellinen keskusmuseo) kasvitieteelliseen puutarhaan Kaisaniemeen. Kiersimme reilun tunnin ajan puutarhaa opastetulla kierroksella. Puutarha on täysin uudistettu ja oppaan johdolla tutustuimme uuteen, kasvien systematiikan pohjalta rakennettuun kenttään. Vierailijoiden iloksi on rakennettu myös aistipuutarha ja kivikkokasveille oma rinteensä. Vanhat puut on säilytetty ja Siperian lehtikuusi vanhimpana yli 200 vuotta vanhana seisoo jyrkästi ”linnan” vieressä. Puutarhan ”linna” kaavailtiin aikanaan Suomen kuninkaan residenssiksi.

Kiinnostava on myös vasta perusteilla oleva sammalalue, keinotekoisine puroineen ja jäkälätarha vanhoine puistonpenkkeineen, jotka haluttiin säilyttää niissä esiintyvien jäkäläkasvustojen vuoksi. Ilma oli syksyisen kolea, mutta ennen kahville lähtöä lämmittelimme kiertelemällä vielä kasvihuoneissa ja ihailimme jättilumpeiden upeita lehtiä.

Kluuvikadun Fazerilla vaihdoimme kuulumisia ja suunnittelimme, miten tällaisia pienimuotoisia tapaamisia voitaisiin jatkaa. Tapaamisten järjestämiseksi ja viestin levittämiseksi tarvitaan tietysti mahdollisten osallistujien yhteystiedot. Sähköpostiosoitteiden päivittäminen Naismetsänhoitajien rekisteriin siinä vaiheessa, kun vaihtaa työpaikkaa tai jää eläkkeelle tai muutoin osoite vaihtuu olisi tärkeää. Yhteydenpito jäsenistöön kuulumattomiin naismetsänhoitajiin hoituu ystävyyssiteiden kautta. Päätimme tavat vielä joulun alla glögien merkeissä.

Kuvassa hymyilevät oppaamme lisäksi Seija Honkanen, Kirsi Greis, Riitta Salo, Marjut Ekroos ja Marja Hilska-Aaltonen. Kuvanottaja metsänhoitaja Seppo Hartikainen vahvisti joukkoamme puutarhassa.

Tapaaminen Allas Sea Poolilla 24.8.

Kahdeksan naisen joukko suuntasi elokuun illassa tutustumaan Allas Sea Pool:in löylyihin ja altaisiin. Merivesialtaan lämpötila oli virkistävä, sallien vain pienen uintipy-rähdyksen, makean veden altaiden lämpötilan helliessä rentouttavasti työpäivän päätteeksi. Näkymät allasalueelta ovat varsin mukavat Kauppatorin ja Tuomikirkon siintäessä taustalla. Hämärtyvässä illassa tunnelma olisi varmasti erityislaatuinen. Nyt saimme paistatella auringossa vielä uinnin jälkeenkin läheisellä terassilla.

Naismetsänhoitajat kävelivät viisi ammattia kehitysmaiden naisille

Naismetsänhoitajat osallistuivat viiden hengen voimin Naisten pankin Kävele naiselle ammatti -tapahtumaan 10.9. Tilaisuus alkoi erilaisilla infoilla ja esityksillä, joiden jälkeen käveltiin Töölönlahden ympäristössä.

Jokainen kävelijä lahjoitti yhden ammatin kehitysmaiden naisille. Lisäksi yhdistys lahjoitti yhdelle naiselle yrittäjäyiskoulutuksen. Yhteensä Naisten pankille lahjoitettiin 200 euroa.

Lisää tietoa Naisten pankista ja Kävele naiselle ammatti -tapahtumasta www.naistenpankki.fi

Reipas kävely saa hymyilemään.

Loimun naisten urailan tunnelmia

Naismetsänhoitajat järjesti 20.9. urailan, joka oli suunnattu yhdistyksen omien rivien ohella muille liiton naisille. Idea Loimun naisjäsenille suunnatusta tapahtumasta sai alkunsa havainnosta, että NMH on ainoa naisille suunnattu Loimun jäsenyhdistys. Yhdistyksemme onkin jo herättänyt ansaittua kiinnostusta loimulaisten keskuudessa.

Urailtaan tuli runsaasti ilmoittautumisia, ja illan alkupuolella käyty esittäytymiskierros osoitti paikalle rohjenneen kiitettävästi eri alojen edustajia. Ilta vietettiin mukavissa tunnelmissa ja vilkkaan keskustelun värittämänä. Oli hienoa saada ensi kertaa Loimun naisia koolle verkostoitumisen ja työelämä-teeman merkeissä – toivottavasti

Loimun naisten yhteiselle toiminnalle löytyy tilausta ja mahdollisuuksia myös jatkossa. Palkka-aiheeseen voit tutustua myös [tästä linkistä](#) löytyvän, tuoreeltaan päivitetyn YTN:n palkkaoppaan avulla, jos urailta jäi osaltasi väliin.

Loimun naisten urailta aloitettiin kuulumisten vaihtamisella tarjoiluista nauttien.

Syksyn ohjelmaa: vierailu Metsähallituksella ja pikkujoulut

Tapahtumantäyteinen syksymme jatkuu 26.10., jolloin vierailemme Metsähallituksen uusissa tiloissa Tikkurilassa. Illan ohjelma, tarkempi ajankohta sekä ilmoittautuminen ovat luvassa pian. Kokoonnumme tuttuun tapaan myös pikkujoulujen merkeissä, joten pysythän kuulolla!

Yhdistyksen uudet verkkosivut on avattu

Naismetsänhoitajien uudet, raikkaat verkkosivut on avattu osoitteessa www.naismetsanhoitajat.com. Verkkosivuilta löytyy tietoa yhdistyksemme toiminnasta, aikaisempia jäsenkirjeitämme, hallituksen yhteystiedot ja muuta hyödyllistä.

Olethan saanut laskun jäsenmaksusta?

Olethan ilmoittanut yhdistykselle ajantasaiset osoitetietosi? Jos et ole saanut kuluvan vuoden jäsenmaksusta laskua, otathan yhteyttä jäsenvastaavaamme Laura Matkalan ([laura.matkala\(at\)gmail.com](mailto:laura.matkala(at)gmail.com)).

Uratarina: Aino Ässämäki

1. Kuka olet ja missä tehtävässä toimit?

Olen Aino Ässämäki ja toimin viimeksi Suomen metsäkeskuksessa projektipäällikkönä Sykettä Keski-Suomen metsiin -hankkeessa. Olen juuri jäänyt tästä tehtävästä perhevapaalle.

2. Miksi olet mukana Naismetsänhoitajissa?

Olen mukana Naismetsänhoitajissa, koska työelämässä tarvitaan edelleen naisten verkostoja ja naisia, jotka tukevat toisiaan. Ei niin, etteivät naiset ja miehet voisi yhtä hyvin verkostoitua ja tukea toisiaan, mutta näen myös esikuvien tärkeyden uralla etenemisessä ja ehkäpä juuri siinä myös sukupuolella on edelleen merkitystä. Perhevapaalle jääminen on myös havahduttanut siihen, miten eriarvoisessa asemassa miehet ja naiset kuitenkin ovat, mitä tulee lasten saamiseen. Erityisesti asenteissa olisi korjaamista. Monenkaan miehen työnantaja ei ole ta isän jäävän kotiin juuri sitä yhtä kuukautta pidemmäksi ajaksi, vaikka omasta mielestäni lapsen kanssa kotona oleminen selkeästi on myös toisen vanhemman oikeus. Lisäksi olen havainnut, että suurin osa ihmisistä on täysin pihalla siitä, mitä hoitovapaa merkitsee taloudellisesti. Se, mitä työelämä tarvitsee poliittisilta päättäjiltä, on siis perhevapaiden täysremontti.

3. Millaisia haasteita olet kohdannut työurallasi? Miten niistä on selvitty?

Jos työssäoloaikaani kuvaisi yhdellä sanalla, se voisi olla heittäytyminen. Olen varsin ennakkoluulottomasti ottanut vastaan ja hakeutunut uusiin tehtäviin. Tästä on toki seurannut monenlaisia haasteita esimerkiksi omaan osaamiseen liittyen. Silloin kollegoiden ja työyhteisön tuki on ollut korvaamatonta ja sitä on pitänyt uskaltaa pyytää. Usein kannattaa katsoa myös oman organisaation ulkopuolelle ja verkostoitua vastaavia tehtäviä hoitavien kanssa. Silloin huomaa, miten samanlaisten ongelmien kanssa painitaan muissakin työyhteisöissä. Toisaalta on pitänyt myös luottaa itseensä silloin, kun tietää olevansa oikeassa. Tässäkin on väkällä tekemistä, jos ilmassa on monenlaisia näkemyksiä. Toinen asia, jossa on vain pitänyt uskaltaa nostaa kissa pöydälle, on työn määrä. Asiantuntijatyössä kaikille on aikoja, jolloin työtä on hetkellisesti liikaa, mutta jos tilanne on jatkuva, siitä on todella voitava keskustella. Onneksi huoleni tästä on omalla kohdallani aina otettu vakavasti.

4. Kuinka ylläpidät osaamistasi?

En ole valmistumisen jälkeenkään jättänyt koulun penkkiä. Aloittaessani vuonna 2012 viestinnän tehtävissä, aloitin myös viestinnän perusopinnot avoimessa yliopistossa. Nyt suoritan johtamisen erikoisammattitutkintoa, mikä on ollut yllättävän opettavaista varsinkin, kun on samaan aikaan saanut ohjata useiden henkilöiden työtä. Nykyinen työnantajani tarjoaa myös runsaasti sisäistä koulutusta henkilöstölle, mikä on suuri etu. Uusimpaan ammattikirjallisuuteen ja tutkimukseen perehtymiseen jää aivan liian vähän aikaa, mutta pyrin myös seuraamaan keskeisimpiä julkaisuja. Tilaisuutta keskustella itseään viisaampien kanssa ammattiin liittyvistä asioista en myöskään yleensä jätä käyttämättä. Sillä tavoin on tullut paljon arvokasta oppia.

5. Kuinka onnistuu työ ja perheen/ vapaa-ajan yhdistäminen?

Olen joutunut opettelemaan töiden priorisointia ja rajojen asettamista. Aina on työtä, joka ei voi odottaa ja joka voi odottaa. Pysin myös pitämään vapaa-ajan vapaa-aikana, jos se suinkin on mahdollista ja vilkuilen työsähköpostia lomalla ja viikonloppuisin vain poikkeustilanteissa. Perheen ja työn yhteensovittamisesta kannattaa ehkä kysyä uudelleen vaikka vuoden päästä. Katsotaan, onko vastaukseni silloin eri. Nythän olen voinut milloin tahansa jäädä toimistolle hoitamaan rästissä olevia asioita, jatkossa ehkä en niin helposti.

6. Miten uskot metsäalalla vaadittavan osaamisen muuttuvan tulevina vuosina?

Uskon, että metsäalalla kohdistuvat samat muutokset kuin muuhunkin työelämään. Jo nyt koneet hoitavat monia sellaisia töitä, joita ennen ihmiset tekivät. Ihmisten kohtaaminen ja johtaminen on asia, jota koneet eivät voi tehdä. Myös ihmisten odotukset työelämästä muuttuvat ja siksi on todella tärkeää osata motivoida erilaisia ihmisiä ja nähdä heidän vahvuutensa. Toisaalta olisi myös osattava kuunnella Suomen satoja tuhansia metsänomistajia ja tarjota heille sitä tukea, mitä he juuri silloin kaipaavat, jotta pääosin yksityisten henkilöiden omistamat metsämme olisivat edelleen hyvin hoidettuja, tuottavia ja monimuotoisia.

7. Kerro joku työelämäsi huippuhetki.

Ehkäpä viimeisin huippuhetki on ollut metsänomistajille järjestetyllä retkellä, jossa tutustuimme eri-ikäisrakenteisen metsänkäsitteilyn periaatteilla toteutettuihin hakkuisiin. Konkarimetsänomistaja, joka oli aiemmin kertonut osallistuneensa moniin metsänomistajille suunnattuihin tilaisuuksiin vuosien varrella, kertoi, että oli saanut retkeltä uutta ajateltavaa. Hyvää palautetta on aina mukava saada, mutta erityisen hienoa on, jos on voinut tarjota jotain uutta.

8. Mitä vielä haluaisit saavuttaa työurallasi?

Olen viime viikkoina pyrkinyt aktiivisesti irrottamaan ajatukseni työstä ja erityisesti siitä, mitä sitten puolen vuoden tai vuoden päästä tapahtuu. Toivoisin, että saan jatkossa tehdä merkityksellistä työtä, joka vastaa omia arvojani.

Aino Ässämäki